

AVRAM IANCU - 200!

Nr.9(49/septembrie 2024)

Curiozități despre Telepatie

Prof. univ. dr. Paul Magheru

Într-o seară, făcându-mi ordine în adresele de Email, nu-mi venea în minte și mă chinuiam să-mi amintesc prenumele fiicei unei colege. A doua zi am primit un telefon că tatăl și bunicul lor a decedat. Am făcut atunci imediat o legătură cu telepatia, cu posibilitatea de a comunica în momente dificile, de la distanță, cu persoane apropiate. Telepatia (de la gr. *tele-* departe, distanță și *pathe-* sentiment, suferință) s-ar traduce prin *simțire la distanță* și se referă la posibilitatea de a comunica de la o minte la alta, în afara simțurilor, dar nu în afara miracolelor minții, memoriei, aducerilor aminte.

M-a preocupat fenomenul telepatiei încă de când eram student la Universitatea din București, departe de familie și de prieteni. Telepatia, după cum vom încerca să demonstrăm, este un fenomen fizic obișnuit care constă în transmiterea uimitoare a unor informații de la om la om, sau chiar de la un obiect la om, fără intermediul organelor obișnuite ale simțurilor noastre (auz, văz, gust, miros sau olfactiv, tactil). Dacă esteticul, arta, meșteșugul cunoașterii senzitive, cu ajutorul imaginilor artistice, a fost numit al șaselea simț, telepatia poate fi considerată al șaptelea simț, paranormal, extrasenzorial.

În momente dificile, de suferință, tristețe, singurătate, creierul nostru emite unde electromagnetice de diferite mărimi, care pot interfera cu unde ale altor persoane, de regulă provenite din aceeași genă sau genă înrudită, făcând astfel posibilă comunicarea involuntară, fără cuvinte, în afara simțurilor obișnuite. Aparatele electronice moderne permit înregistrarea descărcărilor electrice rapide din celulele nervoase. Aceste fulgere în miniatură reprezintă o sursă de unde electromagnetice, ce-i drept foarte slabe. În telepatie, transmiterea informațiilor, gândurilor de la un individ la altul, pe distanțe mai mici sau mai mari, are loc, probabil, tocmai pe această cale, dar pe o bandă foarte largă de frecvențe, de la unde centimetrice până la unde cu lungimea de mai mulți kilometri. Având intensitate extrem de slabă, mult inferioară zgomotului propriu ale receptoarelor, aceste semnale nu pot fi captate cu aparatele obișnuite. Fenomenele de telepatie, socotite cu ani în urmă de domeniul irealului, reprezintă deci fenomene fizice obișnuite, energiile în acțiune, deși foarte mici, putând fi calculate și măsurate. Se cunosc comunicări de ordin emoțional, de regulă între membri de familie, plecați la mare distanță, în cazuri de deces sau catastrofe. Am citit undeva, de foarte mult timp, că într-o furtună pe mare, de pe un vapor aflat în derivă, o femeie a comunicat telepatic cu soțul, precizându-i coordonatele locului, pentru a putea interveni și eventual salva.

Norbert Wiener (1894-1964), cunoscut cibernetician, de origine americană, evreu din naștere, decedat la Stockholm, în Suedia, consideră că suportul material al telepatiei îl constituie, de fapt, undele cu frecvența de 10 Hz, adică cele corespunzătoare ritmului alfa și că acestea ar fi active în stare de relaxare maximă. Ritmul alfa, pentru explicitare, măsoară, are în vedere activitatea bio-electrică de fond a creierului uman în stare de veghe, cu ochii închiși, sau în repaus intelectual și afectiv, de relaxare maximă, cum se întâmplă în cazul telepatiei.

Telepatia fiind un fenomen paranormal, extrasenzorial nu e de mirare că i-a preocupat și pe psihanalisti. *Sigmund Freud* consideră telepatia ca o facultate primitivă, care a fost pierdută de om în cursul evoluției sale.

Carl Gustav Jung i-a acordat o importanță mai mare, considerând telepatia o funcție de sincronizare și a descoperit prin experiențele sale că aceste fenomene ne influențează visele. Telepatia nu este în afara viselor și hipnozei. Hipnoza (de la gr. *hypnos-* somn) este un somn artificial provocat prin sugestie. În timpul hipnozei se produce o dezagregare sau disociere a unor funcții psihice dintre psihismul conștient și psihismul inferior sau inconștient. Psihismul inconștient al subiectului cade sub dependența psihismului conștient al hipnotizatorului, cu un voltaj psihic superior. Pe parcursul hipnozei sensibilitatea se deplasează către străfundurile subconștientului, conștiința personală, individuală se refugiază în subconștient, iar psihismul voluntar al subiectului se substituie voinței hipnotizatorului.

Oamenii de știință, teoreticienii ai magnetismului explică telepatia prin existența unor forțe naturale invizibile deținute de toate ființele vii și sunt de părere că ar fi o mare umilință pentru om dacă tot ce îi este specific s-ar datora numai celor cinci simțuri.

În locul nostru și pentru noi toți, astronomul și scriitorul francez *Camille Flammarion* (1842-1925) concluzionează: „Acțiunea unei minți asupra alteia, de la distanță, transmiterea de gânduri, de sugestii mentale și de comunicare la distanță nu sunt mai extraordinare decât acțiunea magnetului asupra fierului, decât influența Lunii asupra mării, decât transportarea vocii umane cu ajutorul

AVRAM IANCU - 200!

Nr.9(49/septembrie 2024)

electricității sau decât minunile științei contemporane. Doar comunicările psihice sunt superioare și acestea ne pot ajuta să dăm de urma cunoașterii naturii umane. Terapia poate și trebuie să fie considerată de către știință o realitate incontestabilă. Minte poate acționa împotriva altei minți fără intervenția simțurilor. Forțele psihice există cu adevărat, deși natura lor nu ne este cunoscută. Noi spunem că telepatia aparține ordinului psihic și nu celui fizic, psihologic, chimic sau mecanic, deoarece ea nu produce, transmite idei și gânduri, iar aceasta se manifestă fără cooperarea simțurilor noastre”.